

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26791/2023
04.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у поступку предлагача АА и ББ, обоје из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Игић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“, Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 2846/2022 од 13.06.2023. године, у седници одржаној 04.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 2846/2022 од 13.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 2846/2022 од 13.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници Р1 83/21 од 30.09.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност кп. бр. ..., врста земљишта – земљиште у грађевинском подручју површине 1.208 м², у износу од 535.288,96 динара и за биљне културе на експроприсаној непокретности у износу од 40.182,00 динара, све уписано у лист непокретности број .. КО ..., укупно 575.470,96 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима исплати 575.470,96 динара са законском затезном каматом од 20.09.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима на име трошкова ванпарничног поступка исплати 119.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате, док је захтев предлагача преко досуђеног, а до траженог износа од 179.500,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од извршности одлуке до исплате, одбијен.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 2846/2022 од 13.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба противника предлагача и првостепено решење

потврђено у ставу првом, другом и обавезујућем делу става трећег изреке. Ставом другим изреке, одбачен је захтев противника предлагача за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Предлагач је поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија (став 2.).

Поступајући на основу наведене законске одредбе Врховни суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну понуду и решење спорног правног односа. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште израженог у судским одлукама ревизијског суда и Уставног суда, по којима суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом Пореске управе већ је вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку висина накнаде одређена применом тржишне вредности експроприсане непокретности. Противник предлагача у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Делом ревизијских навода се заправо оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско првим споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднетим 22.09.2021. године, а вредност предмета спора је 575.740,96 динара.

Како вредност побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења предлога, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**